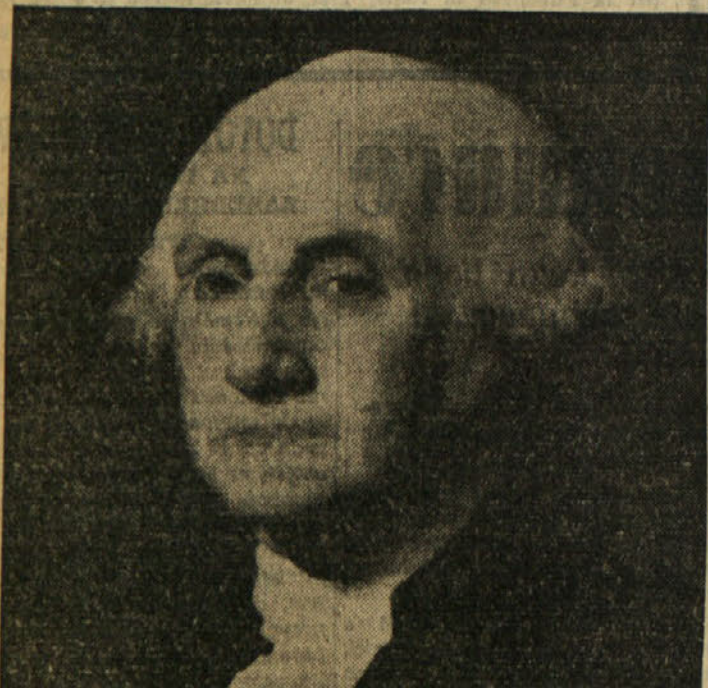

Slovo očeta domovine

Prvi ameriški predsednik George Washington je pred 150 leti orisal načela, ki naj spremljajo rast mlade države

George Washington; »Krepost in moralnost sta nujni osnovi ljudske vlade«

Danes je poteklo 150 let, kar je imel prvi predsednik Združenih držav George Washington znameniti poslovljni govor na ameriški narod. Z vseh ameriških javnih posloplj danes vihrojo zvezdaste zastave in po vseh dolh, zavodih ter javnih organizacijah bodo danes pridelili nešteto proslav in podastitev spomina na tega velikega Američana. Za to priložnost je predsednik Truman izdal poseben proglas, v katerem je predvsem izrazil naj drzavljani ponovno izpustiti vdanost republik, ki je bila v prvem ameriškem predsedniku tako plemenito posebnost. Washington je po Trumanovih besedah v poslovljnem govoru dal vsem državljanom načela modrosti, in navedel veliko število političnih načel, ki so poudarila vseh ameriških državljanov, da se ne bi zavedali globoke priznanja dolga hvalnosti, ki ga dolgujejo svoji domovini. Če so iz te služe izvirale koristi za vso državo, jih nikoli ne pozabite ceniti. Vsekolik sem bil prijet s to idejo: vzel jo bom s seboj v grob kot močno vzpodbudo trajni želji, naj bi vam ne bi vnaprejšnje izkazoval znake svoje naklonjenosti, da bi bi ti vaša Zveza in bratska vdanost večni, da bi bila svobodna ustava, del vaših rok, svetlo ohranjena, da bi vaša uprava v vsakem ministrstvu označevala pamet in krepost in da bi končno srečala ljudstvo ter državo pod varstvom svobode bila do kraja izvojevana.

Tu bi moral prav za prav končati. Toda skrb za vso blaginjo, katere je lahko konec samo z mojo smrtjo in zaslužbenost zaradi nevarnosti, ki je naravnega tešča, me ob priliki, kot je ta, sila, da vam priporočim, da svedeno preudarite in večkrat razmiselite nekatere stvari, ki so posledica temeljnih premišljanj in ne brezpozornih opazovanj, ki se mi zde za trajnost sreče vas kot naroda zelo važne.

Prva izvolitev
Leta 1787 so ga soglasno izvolili za delegata države Virginije v ustavotvorno skupščino, ki naj bi izdelala ustavo ameriške zvezne države. Ko je leta 1789 šlo za izvolitev prvega zveznega predsednika, na katerega drugega kandidata niti misliti niso. Dne 14. aprila letnega leta so mu uradno naznanili, da je izvoljen za prvega predsednika.

Ko je nastopil novo službo, je bil poln želje tešča, naj ni bilo takorekto nobene politične stranke, nobene oblasti, nikakega ministrstva in nobene mornarice in kar je bilo najhujše, tudi nobene tradicije na kateri naj bi zgradili vse te stvari. Vse to je veliki mož moral ustvariti takorekto iz nič. Toda kljub uspešno opravljenim nalogam je opazila vedno bolj rastla, ga pri delu ovirala in ga silno napadala. Vendar so ga leta 1792 ponovno izvolili za predsednika. Proti koncu druge štiriletnice predsedniške dobe so postali napadi njegovi nasprotniki vedno hujši. Ne kateri so ga začeli imenovati »odmarna domovina«. Kljub mirnosti in uravnovešenosti je na neki vladni nered izgubil nadzorstvo nad samim seboj ter krepko obračunal z nasprotniki. Izjavil je, da bi bil najhujši zločin, kot da je moral dokazati takine težave.

No glede na vse to bi ga leta 1796 še v tretje izvolili za predsednika, če ne bi bilo za vso zvezo veliko večino. Toda predsednika so težki boji utrudili. Meni je, da je domovini napravil dovolj uslug ter da je dal mlademu narodu vlado, ki je bila močna navznotaj in imela velik ugled v tujini. Dne 19. septembra 1796 je imel znameniti poslovljni govor, v katerem je dal slovo predsedniškemu mestu in političnemu življenju. Govor je naslovljen na ameriški narod. Bil je tako pomemben, da so Američani imeli za potrebno, da se ga vsi rodovi njihovih otrok uče na pamet. V govoru, katerega najznamenitejša odločitev prinašamo, je Washington orisal nastanek, rast in napredek zveze ameriških držav ter naglašal najvažnejša načela, ki so vodila njega in naj vodijo bodoče rodove pri oblikovanju države.

Poslovljni govor
Prijetelji in sodržavljani!
Ker ni daleč čas nove izvolitve državljanov, ki bo vodil tvorino oblasti Združenih držav in ker je prišel čas, ko morate razmisлити, komu boste poverili to važno nalogo, se mi zdi primerno, posebno, ker to lahko prispeva k dolgoročni izrazu javnega mnenja, da vas obvestim o sklepih, ki sem ga storil, da odločim, da bi me imeli za enega tistih, izmed katerih boste izbrali.

Sprejem in izviranje dolžnosti, katero mi je vna izvolitev dvakrat nalagala, je bilo odlično nespremenljivo brez naklonjenosti zavesti dolžnosti in popustljivosti.

en narod, je zdaj draga tudi vam. Prav je tako, kajti to je glavni Steber Zgradbe vaše resnične neodvisnosti, opora vaše brezskrbnosti doma, miru pred tujino, vaše varnosti, vaše blaginje, tiste resnične Svobode, ki jo tako visoko cenite. Lahko pa vnaprejšnje vidimo, da se bodo iz raznih razlogov in z raznih strani zelo trudili, da bi v vaših mislih, oslabilih prepričanje o tej resnici. Kajti to je točka vaše politične trdnjave, proti kateri bodo topovi notranjih in zunanjih sovražnikov stalno in zavratno (dasi često prikrito in zavrtno) napirali; zaradi tega morate pravilno preocenjevati neizmerno vrednost vaše narodne Zveze za vso skupno srečo in srečo posameznikov. Državljan skupne države po rojstvu in izbiri: ta država ima pravico, da vanjo osredotočite svojo ljubezen.

Dolžnosti državljanov
Ta razmislišnja govore misleto mu in krepostnemu duhu s prepričljivim jezikom; kažejo, da je prva stvar domoljubnih želja nadaljevanje Zveze.

Splošnovanje njene oblasti, pristane na njene Zakone, privolitev v njene uprepe so dolžnosti, ki jih zahtevajo osnovna načela prave svobode. Osnova našega političnega ustroja je pravica ljudstva, da izbere in spremeni ustavo svoje vlade. Vse zaviranje izvajanja zakonov, vse kombinacije in združenja sicer sprejemljivi in značilni, toda z resničnim namenom voditi, nadzorovati, delovati proti ali zastraževati redno poslovanje ali izvajanje ustave oblasti, je s tega osnovnega stališa razkrojeno in usodno tendenco. Vse to služi ustvarjanju razkola, da bi mu dalo umetno in nenavadno silo, da bi namesto delegirane volje Naroda postavilo voljo Stranke — čisto majhne, toda pristranske in podjetne manjšine. Kombinacije ali združenja gornjega značaja pa tu in tam lahko odgovarjajo končnim namenom ljudstva, vendar pa je verjetno, da postanejo gibalna, s pomočjo katerih bi zvit, ambiciozni in nenadni ljudje lahko uničili silo ljudstva, se polastili vladne oblasti in nato uničili moč gibal, ki so jih čigavila do nepravičnega vladanja. Eden izmed načinov napada bi bil lahko vplivanje z ustavnimi sredstvi na spremembe, ki bi izklopile moč ustroja, s čimer bi podminirali to, česar ne bi mogli prevreči neposredno.

Od vseh nagnjenosti in navad, ki vodijo k politični splošni, sta vera in moralna nepogrešljivi podpora. Osnovna resnica je, da sta krepost in moralnost nujni osnovi ljudske vlade. Kot zelo važen ur moči in varnosti gotovo velja kredit. Ohranite dobro vero in pravico. Održite do vseh narodov. Gostite mir in soglasje z vsemi. Niti ni bistvenost, da pri izjavljanju takega načrta, kot da je treba trajno, zakoreninjeno mnenje proti ne-

katerega narodom in strastno naklonjenost do drugih izključiti. Kajti strastna naklonjenost enega naroda do drugega prinaša mnogo zla. Takšno naklonjenost majhnega ali šibkega do velikega in močnega naroda oboja prege, da postane satelit drugega. Proti zahrbitnim voljam tujega vpliva mora ljubo, sumnost svobodnega naroda trajno bdeti. Politika, človeštvo in ko-rist priporočajo slovo in liberalno običevanje z vsemi narodi.

Ko vam, sodržavljani, kot stari in vdani prijatelji dajem te nasvete, si ne usojam upati, da bodo na vas naredili močan trajen vtis, da pa bodo od časa do časa blazili strasti strankarskega duha, svari pred zlom tujih spet in čuvati pred sluparstvom namiljenega domoljuba.

Od Washingtonovega značaja je zavidel ne le uspeh revolucije, ampak tudi ustanovitve republike. Kot človek je bil na zunaj hladen, točen, dostojanstven in skoraj nedostopen. Duh in omahljivost množice mu nista bila povšeči. Ni bil preveč iznajdljiv in se ni zanimal za modroslovna vprašanja. Bil je vročkrven, vendar se je običajno znal premagati. Ni znal govoriti velikih besedi, ki bi pridobile množice. Njegov najdaljši govor je trajal 10 minut.

Skromni državljan
Od države, ki jo je ustanovil, bi lahko dobil kakršno koli plačilo. Ko so mu nekoč predložili, naj bi postal kralj novega naroda, je odgovoril z odločnimi in ostrimi besedami: »Ako imate le malo obzira do sebe in do potomstva ter spoštovanja do mene, prenehtajte takine misli in nikoli več ne govorite kaj podobnega ne v svojem in ne v tujem imenu.«

Brez ozira na ceno je vedno storil to, kar je mislil, da je pravilo. Niso mu dajali pristranih pridvokov, ker ni bil tak vrste človek. Toda ko so ga imenovali očeta domovine, to ni bilo prazno besedičenje, temveč preprosta resnica in izraz narodovih čustev.

Umrl je zaradi vnetja grla na večer dne 14. septembra 1799. Njegove zadnje besede so bile: »Zdaj u-miram.« Po njegovi smrti je poslanec Fox v britanskem parlamentu izjavil: »Umrl je mož, ki v primeru z njim vsi evropski suvereni (izjemno naše kraljevske družine) postanejo majhni in nepomembni.«

Pandit Nehru: »Ni me ikoda«

Pred nekoliko tedni je v neki bombajski bolnišnici ležal bolnik, ki je bil že skoraj v zadnjih izdihajljah. Njuno so poklicali krvodajalca ter s tem bolnika rešili. Toda je naslednji dan je iz vseh predelov Indije prišlo na tisoče brzojav na naslov tistega, ki je s svojo krvjo rešil bolnika. »Nimate nikake pravice igrati se s svojim zdravjem — so zatrjevali brzojavke. — Vaša kri je za bodočnost naše zemlje preveč dragocena, da bi jo na takšen način trošili. Vaša naloga ni v tem, da rešujete enega samega človeka, ampak da rešite vso Indijo.«

Pandit Jawaharlal Nehru — kajti on je bil tisti, ki so ga njegovi pristasi skušali ščititi pred samim seboj — je obljubil, da se ne bo nikoli več ponudil za krvodajalca. Videti je, da je v trenutni zmedbi v Indiji dejansko Pandit Nehru edina osebnost, ki je sposobna najti izhod iz konflikta, v katerem sta dve veliki skupni prebivalstva uprli britanskemu predlogu za neodvisnost. Po eni strani zahteva 256 milijonov Hinduov — članov hinduistične kongresne stranke, ki jo vodi Mahatma Gandhi, enotno in svobodno Indijo; po drugi strani pa zahteva 92 milijonov muslimanov, ki jih združuje Muslimanska liga pod vodstvom Ali Jinnaha, ustanovitelj samostojne države Pakistana, ki je obsegala tiste indijske države ali pokrajine, katerih prebivalstvo je po večini muslimansko.

Do zdaj teh dveh zamisli se niso mogli spraviti v sklad. Med tem pa Pandit Nehru, kljub temu da je najvišji član hinduistične kongresne stranke in najvernejši Gandhijev učenec, nudi muslimanom tisto, kar imenujejo 50 odstotni Pakistan, to se pravi, da bi državo, ki jo zahteva Jinnah, vodila pokrajinska vlada, ki bi upravljal vsa posla razen tistih, ki so obsejale zunanje politike in narodne obrambe.

Takšno pomirljivo zadržanje Jawaharlala Nehruja je moči razloži.

Pandit Jawaharlal Nehru

ARISTOKRAT IN SOCIALIST

ti z njegovim življenjem in izvo-
rom. Nehru, ki ga imenujejo Gand-
hijevo deano roko, ni v ničemer
takšna mistična postava kot njegov
učitelj. Ne propoveduje vrnitve k
rakododelstvu in tudi ni zagovornik
samodopovedi in vzdržnosti.

Velik individualist

Nasprotno veruje v industria-
lizacijo Indije in priprava zakon-
sko življenje. Ko so ga nekoč vpra-
šali, kakšno je njegovo stališče do
vere, je odgovoril: »Pojav tega, kar
imenujemo religijo, pa bodisi da je
ved ali manj organizirana tako pri
Indijcih kot drugod po svetu, me
je spravi v groso.« Ravno zaradi
svoje nezapolnenosti do vere tu-
di ni nikdar prestopil pregrade, ki
loči njegov integralni socializem
od komunizma, katerega očita
predvsem to, da vsi komunisti ho-
čejo obravnavati komunizem kot
neko sveto doktrino. Po drugi stra-
ni pa go to ni ovrlo, da ne bi la-
ta 1927 s svojim očetom odšel v
Moskvo, kjer je prisostvoval slav-
nostim ob priliki desete obletnice
revolucije, kot ga tudi njegovo ne-
razpoloženje do vsakega versata ni
oviralo, da ne bi izjavil: »Sociali-
zem same ni samo gospodarska
doktrina, ki jo branim. Je življenjs-
ko verovanje, ki ga čuvam v svo-
jem srcu in v svoji glavi.« Vendar
pa se ni nikdar mogel oddoliti za
to, da bi se vpisal v socialistično
stranko: je prevelik individualist,
da bi storil kaj takega.

Jawaharlal Nehru je čudovita
zmes popolnoma nasprotujočih si
mislij in zadržanj: je Hindujeec,
toda živi in misli zahodnjak; po
rojstvu je aristokrat, a je socialist;
občuduje Angleža, toda istočasno
je njihov velik nasprotnik in kljub
temu, da je prevelik individualist,
je vendar postal voditelj velikih
množic, ki ga v Indiji najbolj po-
slušajo.

Avtobiografija

Lahko bi rekli, da je Pandit
Nehru skrinjastost nad paradoksnih
nasprotij najbolje izrazil z enim
samim stavkom v svoji avtobiografiji,
ki jo je napisal leta 1936 v
ježi in ki je v Angliji postala ne-
kajšna klasična knjiga in so jo do
zdaj že štirinajstkrat ponatisli: »Nisem se odločeval nobeni stvari,
ki jo resnično cenim.«

Jawaharlal Nehru se je rodil 14.
novembra 1889 v Allahabadu in je
že v najzgodnejši otroški dobi začel
razpravljati o svojih očetu o po-
litiki belega plemena glede Indije.
Njegov oče, ki je bil odlični prav-
nik in večkratni milijonar, se je
odločil, da bo svojemu sinu preskr-
bel zahodnjak izobrazbo. Leta
1905 je svojega sina odpeljal v An-
glijo. Tu je Nehru prebil tri leta v
Harrowmskem kolegiju, nakar se
je vpisal na znamenito vsučilišče v
Cambridgeu, kjer leta 1910 diplo-
miral.

Ker se mu je londonsko življenje
priljubilo, je ostal v tem velikkem
mestu še dve leti. Bral je dela
Oscarja Wildea, se oblačil pri naj-
boljših krojačih ter živel lahko-
v in ne ba koristno življenje mla-
denčev na oni strani Rokavskega
preliva.

Leta 1912 se je vrnil v Indijo ter
se začel zanimati za politiko in se
pridružil narodnemu gibanju. Toda
še po končani prvi svetovni vojni
je zaradi angleškega pritiska in
zlasti zaradi znanega pokolja Am-
ritsar dejansko posegel v boj.
Gandhijeva doktrina pasivnega od-
pora je privlačila tisoče pristave-
šev, aretacijo se so množile ter je
Nehruja takoj postalo smelo, ker je
imel nekakšen prednostni položaj.
Priznaili so ga Gandhiju in to kljub
velikemu nasprotovanju svojega
očeta.

Odočen poseg v politiko

Zivahno je posegel v boj za in-
dijsko neodvisnost ter žrtvoval svo-
je imetje in svoje zdravje za nje-
no osvoboditev. Med nemo mani-
festacijo so njegovo mater prepteli
ter aretirali njegovo ženo in sestro.
Nekdanji londonski »dandys« se je
udeleževal procesij in se udeležil
kritičarske vojne proti taksam na
sol. Izvolil so ga za župana mesta
Allahabad ter za člana kongresa,
v katerem je zaradi Gandhijeve na-
klonjenosti in podpore postal tudi
predsednik. V letu 1930 je njegova
priljubljenost v Indiji že tako po-
rasla, da so mu podelili častni na-
slav »Pandit«, ki ga imajo samo
baha-ni in ustanovitelj sekta in od
tedaj sta se njegova žena in hčer-
ka, začeli obračati nanj samo z
naslednjimi izrazi: »O, biser Indije,
koliko je tvoj ali pa O, poose-
bljena žrtev, daj mi roko.«

Toda tolikšna njegova priljublje-
nost je začela Angleža vznemirjati.
Ker je imel v Kalkuti neki uporni-
ški govor, so ga zaprli. To se je
od zdaj stalno ponavljalo in nikdar
ni minilo več kot eno leto, da ne bi
vsaj enkrat prišel v zapor. Njega-
va preučevanja so ga pripravila do
tega, da je prišel mešati socializem
z nacionalizmom in napovedovati
ustvaritev delavskih in kmetijskih
sindikatoev, ki naj bi uredili nje-
gov socializem, katerega bi po nje-
govemu mnenju morala takoj slediti
neodvisnost vse Indije.

Ker je bil skoraj vedno v ječi,
je v tem času napisal svetovno
zgodovino, in sicer v obliki pisem
svoji hčerki ter sestavi avtobiogra-
fijo, po kateri so Angleža kar pla-
ali, ko so jo leta 1936 prevedli.

Prav tako se je živahno zanimal
tudi za tuja gibanja, ki so težila
za svobodo. Med špansko vojno se
je mudil pri republikancih, pri ka-
terih je imel več govorov, v katerih
je obsodil Franco. Obiskal je tudi
Katarsko te. silovito napadel im-
perializem japonskega napadala.
Bil je neutrudljiv ter je v 22 me-
sacih prepotoval 150.000 km po vsej
Indiji in je imel na teden najmanj
150 govorov oz. razgovorov. Tak-
šno izredno delavnost je razložil z
besedami: »Sam sebi ne pomenim
nič in me ni ikoda.«

Povsod je oznanjal razpust raz-
redov, in sicer na miren način, če
je to moglo in s silo, če je to bilo
potrebno. Gandhij, katerega imenu-
je »očeta« in ki je pristal nenasil-
ne politike, mu je oprostil takšno
nasprotno stališče rekoč: »Med
nama je takšna srčna zveza, da je
ne more razbiti nobena razumska
razlika.« Kot politik presoja bo-
dnost Indije bolj z glavo kot s
srcem. Ravno zaradi tega sovražil
angleški imperializem, toda An-
glaše kot take spoštuje in je že
često odpotoval na počitnice v An-
glijo.

Občuduje angleško poezijo ter se
bavi z zimskim sportom in s pla-

Velika poravnava

V Britaniji sta desnica in levica
nastopili pot iskrenega in tesnega
sodelovanja

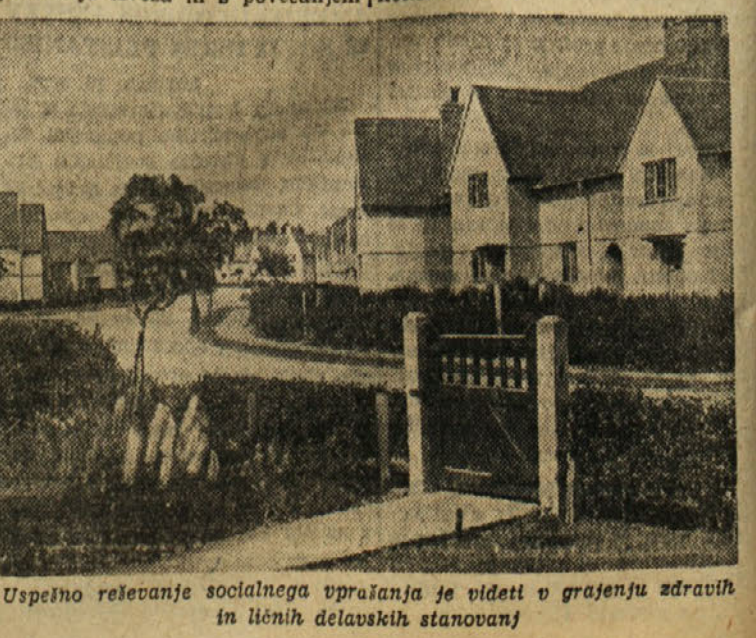
Ce videz ne vara, je zdaj v Ve-
liki Britaniji v razporejen razdobju
silno važen napredek, ki je isto-
časno industrijski in politični in
čigar pomen sega preko meja
Združenega kraljevstva in britan-
skega Commonwealtha. Gre za
oživljenje življenjske važne
ideje, po kateri bi morali delavci
in njihovi delodajalci ne samo
skupaj živeti in delati, ampak bi
morali med njimi vznikniti har-
monično vzajemno sodelovanje, ko
su še končno opustili zastarelo
idejo razrednega boja in nastopili
pot resničnega in iskrenega sode-
lovanja med desnico in levico.

Ta klasični dvoboj so že med
vojno v mnogih državah postavili
ob stran, da bi si s tem zagotovili
samo vaekdanji kruh, ampak
celo narodni obet. Ustvarili so
največjo možno enotnost, ki je
gotovo ne bi mogli doseči, če bi
potencialne sile naroda cepili z
brezplodnimi spori. Delavci, ki so
v okupiranih deželah pripadali ta-
jnim odprnimskim gibanjem, kate-
rim so dajali prednost pred stran-
skimi interesi, nudijo zelo lep
primer odpovedi razrednemu boju
z enim namenom — okupirani
pomoč silo naroda. Zdržitev vseh
angleških sil v en sam močilen
odpor, do katerega je prišlo leta
1940 po padcu Francije, je drugi
primer vsenarodne enotnosti pred
skupno nevarnostjo. Toda takšni
pogovori so rezultat izrednih razme-
rov, čeprav odkrivajo tisto, kar je
v narodu najboljega in najlepše-
tejšega.

ZAVEST ENOTNOSTI
Dejanska je angleško sodelovanje
vsaj do neke mere moč pojasniti
z obstojem takšnih izrednih razme-
rov. Vendar pa je velika razlika
med izrednim vojnim stanjem in
trenotnim položajem. Danes se
ljudstvo zaveda kritičnega polo-
žaja in ravno to je privedlo do
spontaneja in svobodnega sode-
lovanja.

V Veliki Britaniji je bil prvi
znak, da so se delodajalci in delo-
jemalci zavedli vrednosti sode-
lovanja in vzajemnega razumevanja,
še v kritičnih mesecih leta 1940.
Takrat so namreč delavci spoznali,
da bi bil porast proizvodnje in iz-
boljšanje kakovosti proizvodov tudi
njim samim v korist. Poleg tega
bi se s tem okoristili vse narod, če
ne celo vse človeštvo. Delodajalci
so upravičeno iskali sodelovanja z
delavci, bodisi da je šlo za izbolj-
šanje proizvodnje, ali za preizku-
ševanje novih delovnih ustrojev, ali
pa tudi za izboljšanje delovnih po-
gajev. Na splošno so dosegli zado-
voljive uspehe. Za obe strani so
bili uspehi enako zadovoljivi kot
tudi presentativni. Ko so po pre-
nehanju sovražnosti tako deloda-
jalci kot delavci sprevideali, da se
bo narod mogel samo s pomočjo
povečanja izvoza in s povečanjem

Takšen nenavaden razvoj je
verjetno šel v otroški dobi, toda
zasluži skrbno preučevanje. V do-
bi, v kateri sta si desnica in levica
v tolikih deželah napovedali nez-
prosen boj in v kateri gospodar-
ski položaj ni še nič kaj preveč
truden, ni neumestno, če enotno
poudarimo, da so ravno v Veliki
Britaniji nastali vsestranski zado-
voljni izhodi in da ravno tam
splošno težnje za enotnostjo za-
bogaženo dobivati stalno in do-
končno obliko.

Uspešno reševanje socialnega vprašanja je videti v grajenju zdravil in ličnih delavskih stanovanj

Filmska razstava 1946

ZANIMANJE ZANJO JE BILO KLJUB SODELOVANJU FILMSKIH DRUŽB IZ SEDMIH DRŽAV V PRIMERI S PREDVOJNIM SKROMNO

V predvojnih letih so Benetke v avgustu resnično oživele: mednarodne filmske razstave na Lidu v posebnih palačah so privabile na tisoče tujcev iz vseh delov sveta. Prišli so kritiki, novinarji, filmski igralci, režiserji, glasbeniki in marsikateri filmski producenti je puščali Benetkam čedne vsote denarja. Filmske družbe so resnično tekmovale, katera bo poslala na razstavo svoj najboljši film iz tekočega leta, ki ni bil še absolutno nikjer predvajan in v originalni kopiji. V primeru zmage, ki so jo filmu pridobili najboljši filmski kritiki, bilo to največje odlikovanje filmski družbi, drugim pa pobuda za še nadaljnje uspešnejše umetniško delovanje na filmskem področju.

Največji uspeh je dosegla 6. mednarodna razstava leta 1938, ko je sodelovalo 83 filmskih družb iz 19 držav. Med razstavo so predvajali 46 filmov in 99 znanstvenih, dokumentarnih, propagandnih in risanih filmov. Navzočih je bilo 94 italijanskih in 75 tujih novinarjev.

Vojna je prekinila znane razstave; povojni čas je spet omogočil ponovno prireditve. Dne 31. avgusta so svačeno otvorili prvo povojno benetško Mednarodno filmsko razstavo 1946.

Ceprav je bila propaganda dovolj velika, prireditelji niso mogli vzbuditi tistega zanimanja, ki bi ga prireditev v resnici zaslužila. Obisk filmskih igralcev, režiserjev, obiskovnikov in producentov je bil neznamenit. Kompaktno zastopstvo je poslala edino Sovjetska zveza, in sicer Sergija Budačeva, igralko Tamaro Makarovo, režiserja Mihaila Červilja, operaterja Kosmatova in glasbenika N. Krijukovega. Izmed italijanskih igralcev je bila navzoča Alida Valli, izmed britanskih in ameriških - nihče.

Svoje sodelovanje na razstavi je prijavilo 24 filmskih družb iz sedmih držav: Francije, Italije, Poljske, Sovjetske zveze, Švice, Velike Britanije in Združenih držav. Prijavljenih je bilo okoli 35 filmov, poleg tega pa še vrsta znanstvenih, dokumentarnih, propagandnih in risanih filmov.

Iz sovjetske filmske proizvodnje: filmska igralka A. Tarasova v Mosfilmu (Moskva) «Križi brez krivde»

Iz italijanske filmske proizvodnje: F. Freda in P. Bigerna v Pistor filmu «Montecassino»

Na tiskovnem uradu je bilo prikazanih v prvem tednu razstave okoli 160 novinarjev: večji del italijanskih (nekaj zastopnikov večjih milanskih in rimskih listov, ostali predstavniki filmskih revij in listov), manjši del tujih in še to le tistih, ki naključno bivajo v Italiji.

Predstave so bile v kinu San Marco v Benetkah (Palača na Lidu je zasežena). Za novinarje so bile organizirane posebne dopoldanske predstave; za ocenjevanje filmov je bila izbrana posebna komisija, sestavljena iz filmskih kritikov in izvoljena od italijanskih in tujih novinarjev, akreditiranih pri vodstvu razstave.

Pozorni opazovalec bi lahko spre-

«Križi brez krivde»

Produkcija: «Mosfilma, Moskva; režiser: V. Petrov; v glavnih vlogah: A. Tarasova, V. Drusnikova. Film so povzeli po istoimenski komediji dramaturga A. N. Ostrovskega, ki je živel v 19. stoletju. Komedija prikazuje življenje ruskih podelskih gledalšč iz leta 1880 do 1890.

Slavna pevka Krucina pride v svoj rojstni kraj na obisk. Zaradi priključnosti izpolnjuje pri guvernerju preklic odloka o tignanstvu mladega igralca Nesnamova. Ta pa pride v razburjen k njej in ji obeta, da mu se vmešava v tuje zadeve. Ona mu reče, da ima vsakdo pravico in dolžnost pomagati drugim. Lepe besede Nesnamova ganejo in ji pove svojo žalostno zgodbo, kako so ga stariji v mladosti zavrgli ne da nihče ni dobrega storil. Tudi igralca skrivajo v srcu podobno zgodbo: v mladih letih je imela sinčka, ki ga je zapustila. To je povedala prijatelju in igralcu Dudukinu, ki ne zna molčati, ampak to pove spletarski domači igralci Korinkini, ki bi se nad Krucino rada maščevala, ker je zavrgla njen igralski sloves. Zamislila se je, po katerem naj bi njeno skrivnost izvedel Nesnamov in jo

na nekem plesu javno osramotil kot mater, ki je zavrgla svojega otroka. Krucina pride obiskat bogat posestnik Murov, ki je njen nekdanji ljubimec in oče njenega otroka. Igralka takoj zahteva, naj pove, kje je sin. Pove ji, da je umrl in odide.

Krucina je nekdanja Ljuba, ki je ljubila Murova in z njim imela otroka. Toda ta jo zapusti in poroči drugo. Ljuba iz obupa zapusti dom in sinčka in odide v svet.

Krucina-Ljuba gre na pokopališče iskat sinčev grob. Sreča staro berabico, kateri je nekoč trolila sinčka. Ta ji pove, da sin ni umrl, ampak da ga je po hudi bolezni odpeljal Murov.

Na plesu pri Dudukinu so Nesnamova močno opijani in mu povedati, da je Krucina v mladosti zavrgla svojega otroka. Tedaj je h Krucini prišel ves skesan Murov, ki jo prosil za roko in odpuščanje. Ona ga zavrne, češ, da je lažnivec, ker sin ni mrtel in mu reče, naj poišče sina. Nato napravi Dudukin napitnico v čast Krucini, ki se mu lepo zahvali. V tem vstane opijeni Nesnamov in velikične: «Dvigam čašo v čast mater, ki so zavrgle svoje otroke», ter svoje družbi pove svojo žalostno zgodbo in izjavi, da ničesar ne ve ne o očetu in ne o materi, od katere ima samo majhen medaljonek, ki ga v sebi nosi po tleh. Razburjena Krucina ga pobere in prepozna ter se z velikim «Moj sin» v resničnem objemu. Sin jo takoj povpraša po očetu. Ko zve o brezsrčnem očetu, nanj takoj za vedno pozabi in se ves srečen odnese svoje matere.

«Ljubezenska pisma» (LOVE LETTERS)

Produkcija: «Paramount film; režiser: William Dieterle; v glavnih vlogah: Jennifer Jones, Joseph Cotten, Ann Richards, Cecil Kellaway, Robert Sully.

Osnutek za film je priredil po romanu Chrise Massieja Ayn Rand; prikazuje z vsoto toplino življenje na angleškem podeželju, kjer živi sanjarska dedica, ki čaka na svojega princa iz sanj.

Alan Quinton (Joseph Cotten) in Roger Morland (Robert Sully) sta častnika iste britanske armade v Italiji. Prvi je resen in pesniška duša, drugi bolj lahkega in nerazsodnega značaja.

Alan je kljub svojemu resnemu značaju privolil, da bo v imenu Rogerja pisal budovita ljubezenska pisma neki angleški deklici Viktoriji (Jennifer Jones), ki je ni poznal in tudi ni upal, da bi jo mogel kdaj koli spoznati. Nekega dne sporodi Roger Quintonu svojo crnilco v Anglijo, kjer bo poročil deklico.

Nekaj mesecev kasneje se je v domovino vrnil tudi Alan, kjer je izvedel, da je bil Roger ubit v tajništvih okoliščinah in da je bila njegova žena Viktorija zaradi namerenega umora obojena na leto dni zapora.

Nekoliko je sočustvovala do mrtvega tovariša, malo je nekakega skritega upanja, da bo spoznal deklico, kateri je pisal z vso toplino ljubezenska pisma, se je Alan odločil, da bo nekoliko polvedoval o dušnem umoru. Pri svojem raziskovanju je srečal Viktorijino teto, toda uboga žena je bila mrtvoudna in nima od dneva zalogre, katere edina priča je bila; kmalu po tem odkritju je izvedel, da je tudi Morlandova žena Viktorija izgubila spomin za vse preteklo dogodek. Nadaljeval je s preiskovanjem in našel Viktorijo in v svoje veliko začudenje in njej spoznal deklico, ki mu je bila prej znana pod imenom «Singleton». Zaljubljen je vanjo in s tem, da jo je poročil, je uresničil svoje skrivne sanje.

Sreča dvojice bi bila popolna, če ne bi Singletonove motile druge umrle za njo nerazumljivih spominov. In nekega dne se je razstrgal pajčolan, ki je zakrival njeno preteklost. Ko si je naključno polila roke z rdečim malinovinim sokom, se je od pogleda nanje zdrnila in v duhu se ji je prikazala grozna preteklost. Viktorija se je spomnila: tistega dne jo je pol-

število, izbira filmov pa v vseh primerih ni bila najbolj posrečena. Marsikateri film ni pokazal več od običajnih filmov, ki jih vidimo vsak dan; poleg tega filmi, ki so jih predvajali, niso bili izključno iz proizvodnje zadnjega leta, kot je bil to običaj na prejšnjih razstavah. Tako so predvajali kot novost sovjetski film «Parada, mladost», ki smo ga že v Trstu videli junija ali julija meseca.

Na razstavi so se posebno pokazale razlike med ameriškim in sovjetskim filmom, tako v izbiri vsebine, kakor v režiserstvu in igralskega podajanja. Ta razlika se je posebno pokazala v sovjetskih dokumentarnih filmih, ki so se spremenili v propagando in v poveljevanje ene same ideje.

Izmed najboljših filmov na razstavi je treba omeniti naslednje: Warner Bros. film «Stara prijateljstva» («Old Acquaintance») z Bette Davisovo in Miriam Hopkinsovo v glavnih vlogah; Metro Goldwin Mayer je poslal barvni film «Lessie, pridni domov» («Lessie come home») in «Gospa Curie» («Madame Curie»); Paramount je poslal izvrsten film «Ljubezenska pisma» («Love letters»); Columbia film je poslal biografski barvni film iz Chopinovega življenja «Večna pesem» («A song to remember») s Paulom Munijem in Merle Oberonovo v glavnih vlogah; Universal film je prikazal «To niso ljubčena» («This love of ours») po znani Pirandelljevi komediji in z igralci Merle Oberonovo ter Charlesom Korvinom; 20th Century Fox je poslal barvni film z naslovom «Kri in peske» («Blood and Sand») s Tyronom Powerom in Lindo Darnellovo; R. K. Radio Picture je prikazal nadaljevanje znanega filma «Moja pot», in sicer «Zvonovi cerkve Sv. Marije» («Bells of St. Mary's») z Bing Crosbyjem in Ingrid Bergmanovo; posebno pozornost je vzbudil Walt Disneyev risani film «Bambi»; Eagle Lion Film je poslal barvni film «Cesar in Kleopatra» z znano igralko Vivien Leighovo v glavni vlogi; izmed ruskih filmov je treba omeniti zgodovinski film «Prisegov», ki prikazuje prisego Stalina pred Leninovim truplom, nadalje «Čapajev» iz dobe državljanske vojne ter «Križi brez krivde»; izmed italijanskih filmov je omeniti Minerva film «Eugenija Grandeta» z Aldo Vallijevom v glavni vlogi ter «Montecassino»; izmed francoskih filmov so predvajali «Sylvia in fantom», ki prikazuje življenje na nekem francoskem gradu.

D. S.

cija našla ob trupu moza okruvaljeno in z nožem v rokah; nato so jo aretirali. Amnezija ji je preprečila, da bi se zagovarjala; obsodili so jo.

Ko so ji pripeljali še teto, je lahko v spominu obnovila potek dogodkov: ko je prebrala enega pisma, je njen mož v navalu ljubosumnosti zagrabil poplanske liste, jih vrnil v ogenj, njo pa začel pretepati. Padla je na tla, njena tetu pa je s kuhinjskim nožem zabodla njenega moža.

Viktorijin duh se je popolnoma osvobodil tenčio, ki so zakrivalo njeno preteklost; spet se je spominjala vseh preteklih dogodkov in med njimi tudi princa svojih sanj, ki ji je v resnici pisal vsa pisma in ki je zdaj bil njen mož, ki ga je ljubila z vsem srcem.

Filmske zanimivosti

Pravo ime filmske igralke Jennifer Jonesove je Phyllis Isley. Rojena je bila v Tulusi (Amerika); stara je 25 let; oči in lasi ima temne, tehta 54 kg, visoka je 1,70 m. Igrati je začela že v zgodnji mladosti v gledališču, kasneje pa so jo «odkrili» in pot pri filmu ji je bila odprta.

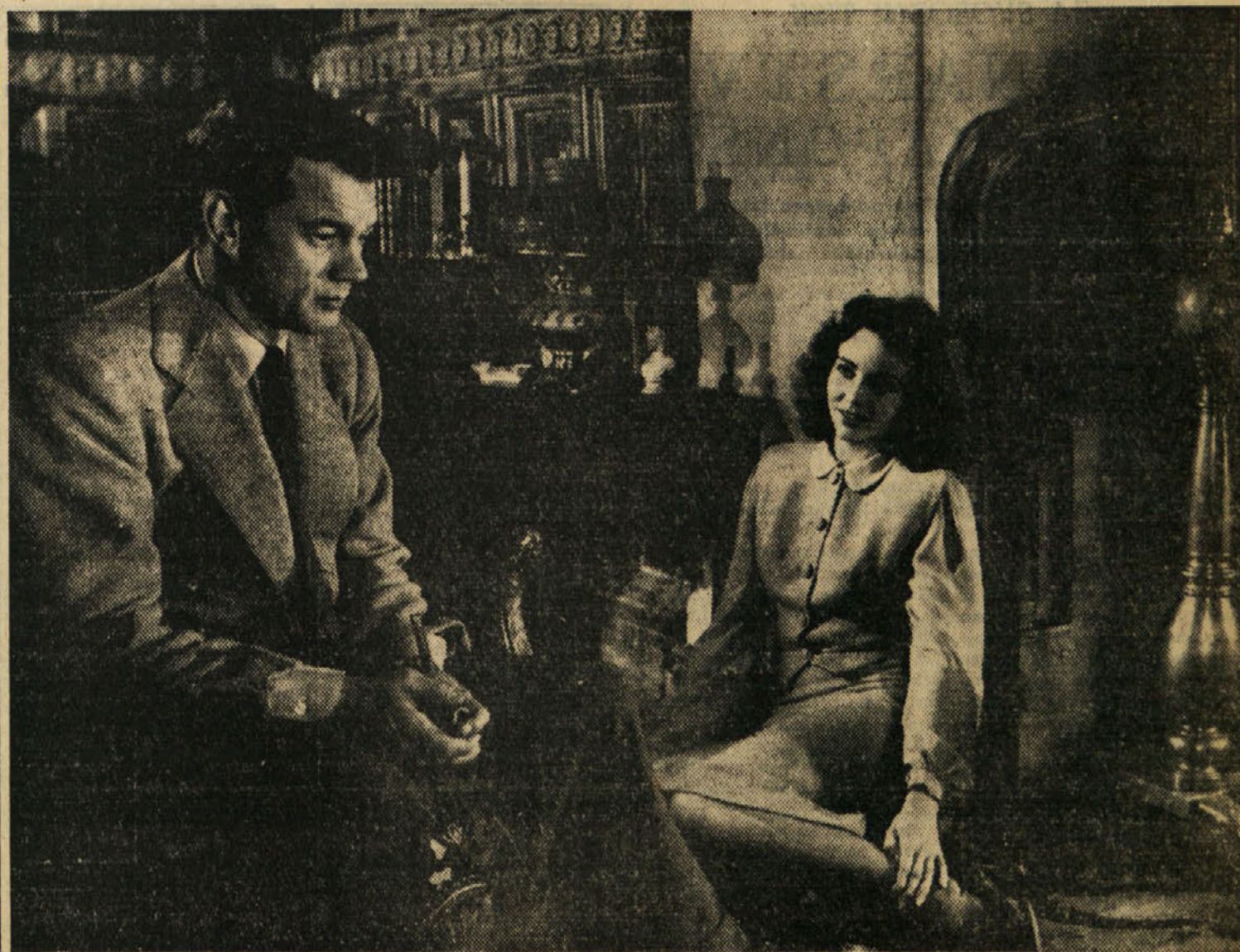
Ravnatelj filmske družbe «Gainsborough Pictures» v Londonu je sporodil, da bodo začeli s snemanjem velikega barvnega filma o Kristoforu Kolumbu. Naravne prizore za film bodo snemali v Sredozemlju; vlogo Kolumba bo igral igralec mednarodnega slovesa.

V Universal filmu «Ta naša ljubezen», ki so ga predvajali na mednarodni filmski razstavi v Benetkah, je dosegel velik uspeh igralca Charlesa Korvina. Po narodnosti je Madžar; mnogo je potoval po vsem svetu in pri tem se je naučil pet jezikov. Preden je prišel k ameriškim filmu, je igral v nekem gledališču na Broadwayu.

Da bi čim dostojnejše proslavila 20 letnico zvočnega filma, je filmska družba Warner Bros. ki ima za razvoj tega velike zaluge, pripravila nekaj odličnih filmov: «Casablanca» z Ingrid Bergmanovo, «Graf Essex» z Erol Flynnom in Bette Davisovo, «Emil Zola» s Paulom Munijem, «Avanturisti» z Erolom Flynnom in Olivio de Havilland, «Saragota Express» z Gary Cooperom in Ingrid Bergmanovo; toda to se niso vsi filmi. Se več jih je, a je boljše, da o njih molčimo, ker jih v Trstu še dolgo ne bomo videli.

Odličen zabavni film je pripravila filmska družba «Paramount»: «Dogodivščine v Zanzibaru»; glavno vlogo v filmu igra Bing Crosby, ki je verjetno sikel za nekaj časa duhovniško obleko, s katero je navdušil v dveh filmih: «Moja pot» in «Zvonovi cerkve Sv. Marije»; družbo v filmu mu dela to pot zapeljiva Dorothy Lamour.

Ray Milland, ki igra v novem Paramountovem barvnem filmu «Dama v črnem» poleg Ginger Rogersove glavno vlogo, je moral pet let čakati, predem se mu je ponudila prilika, da je stopil v višji hollywoodski filmski svet; po prvem filmu s Claudette Colbertovo je prejel za igro v filmu «Izgubljeni teden» nagrado filmske akademije. Rodil se je 3. januarja 1905 v Neathu; visok je 1,77 m, tehta 82 kg. Je srečno poročen in ima dva.

Iz ameriške filmske proizvodnje: Jennifer Jones in Joseph Cotten v Paramountovem filmu «Ljubezenska pisma»

KULTURNA PRIZADEVANJA MADŽARSKÉ

NOBENEGA ZANIMANJA ZA LITERATURO, KI OPISUJE VOJNE GROZOTE, PAČ PA SILNO VELIKO ZA KLASIČNA DELA

Nova obubošana Madžarska ni uboga na ustvarjalni sili ter literarni in umetniškem izražanju. Lahko bi rekli, da se je madžarski duh zelo hitro dvignil po žalostni dobi nacizma, ko je madžarsko duhovno življenje bilo vstomerljivo in pod geslom, da mora tegniti duša, kar ni 100% nacistično. Duševno življenje se bo v še večji meri lahko razvilo, ko se bo predela otresla inflacije, ki neugodno vpliva na dejavnost in iniciativnost.

Menjajo, da bodo do jeseni položili toliko izboljšali, da se pesnik, pisatelj, umetnikom in mislecem na bo več treba boriti z lakoto. Dava se še veliki strotniki, ker ni mogoče najti madžarskega založnika, ki bi se odločil za založbi knjigo. To iz preprostega razloga, ker založnik ne more predvideti, kakšno bo cena knjige čez dva meseca, ko bo izšla. Kljub tem težkim okoliščinam so se za nekaj mesecev po obleganju Budimpešte pojavile novosti na knjižnem trgu, aktualna in zelo dramatična dela, ki zajemajo snov iz resničnih dogodkov — dela, ki spominjajo na Remarqueja. Vendar niso naletela na razumevanje občinstva, kot so si založniki in pisatelji obetali. Pokazalo se je, da občinstvo, ki je samo prebrilo težke ure v podzemskih zakloniščih, nima nobenega zanimanja za literaturo, ki opisuje grozote vojne in obleganje. Tudi dela z najboljšimi pesniškimi literarnimi vrednostmi nimajo uspeha, če je snov zajeta iz nemških koncentracijskih taborišč in mučnin. Madžarsko občinstvo zeli mučnino, da prestane težave in se jih neče spominjati še v literaturi in umetnosti. Knjižničarji pravijo, da se nikoli niso prodali toliko klasikov iz predvojnega literature in francoskih ter angleških učenikov, kot v preteklem letu. Mnogo je in-

telektualcev, ki bi za vsako ceno zeleli zapustiti domovino, če bi jim bila odprta pot v tujino. Kdor pozna madžarsko miselnost, ve, da bodo te načrte opustili, čim se bodo razmere izboljšale.

Duhovna preokupacija je v eni, o tem se je moči poudariti preveč, kar ni 100% nacistično. Duševno življenje se bo v še večji meri lahko razvilo, ko se bo predela otresla inflacije, ki neugodno vpliva na dejavnost in iniciativnost.

iz južne Madžarske; bil je dober romanopisec, poln življenjskega optimizma toda dno konservativno. Tudi časopisa Uj idők (Novi čas), ki preživlja velike spremembe, ne urejuje več. Spada popolnoma v preteklo generacijo, ki tudi na Madžarskem že izumira. Njegovo odrsno delo «Modra listica» je znano tudi v tujini.

Madžarski liriki so vsi na delu in skušajo v svojih delih podčrtati

PARADOKSI PEARSALLA SMITHA

V jutranjem hladu sem vstal z duševnim naporom stola; ko sem nekoliko kasneje opravil jutranjo kopel, bil skoraj smel reči, da pripadam šoli epikurejcev. Pri zajtrku sem postal materialist; ko sem malo časa nato kadil prvi cigareto, sem bil že idealist ter sem v duhu spreminjal svet v nekaj nadčutnega. Ko sem prelistaval jutranji časopis, nisem imel nikakega dvoma več o resničnosti zunanjega sveta. Vse dopoldne in popoldne sem tako spreminjal svoje mnenje in najrazličnejše misli so se mi porajale, vrole iz mene ter se spet vračale v zavetje mojega razuma. Ko pa je napočil konec nelaznega dneva, sem ugotovil, da je bil poln poglavitnih idej in nazorov o bistvu obstoja in življenja, vendar je za menoj zazijala praznina.

novo socialno noto. Sodelujejo pri mnogostrovnih tednikih, ki jih se tiskajo na slabem papirju in čaka, da se bodo lahko boljše razvil. Med sodelavci so znana imena, kakor n. pr. Georg Faludy, ki se je žele pred nedavnim vrniti iz tujine.

Tudi častnikov je veliko število, vendar so zaradi pomanjkanja papirja prisiljeni izhajati na štirih straneh. Na prvem mestu je brez dvoma «Magyar Nemzet» (Madžar-

ski narod). Izdaja ga Georg Parmanopisec, poln življenjskega optimizma toda dno konservativno. Tudi časopisa Uj idők (Novi čas), ki preživlja velike spremembe, ne urejuje več. Spada popolnoma v preteklo generacijo, ki tudi na Madžarskem že izumira. Njegovo odrsno delo «Modra listica» je znano tudi v tujini.

Vsi osnajo novosti ter se obrčajo od starega feudalnega načina življenja. Politika ima zveza velik vpliv na duhovno razbitost, še mnogo večjega pa težke gospodarske prilike. Popravila niso potrebna samo razdrta poslopja, potrebna so ga predvsem duše in zato je predvsem za intelektualce vabljivo tednik «Uj Magyarorszag» (Nova Madžarska), ki v vsaki številki prinaša človeške primerne zanimivosti in je popolnoma v duhu časa. Iz vsega je razvidno, da so vsi pripravljeni priznati napake iz preteklosti in začeti novo duhovno življenje, v katerem so se pojavili večnoma novi ljudje, o katerih je prej le malokdaj vedel. Tako imenovani konservativci pridejo do besede le v svojih strankarskih časopisih; sicer imajo tudi oni besede pri preobrazbi življenja, vendar so ožigosani kot reakcionarji. O tem, ali so res reakcija ali ne, še ni padla končna odločitev, kajti boj med različnimi svetovnimi nazorji se še nadaljuje. Še se poznajo rane hudih časa na dušah ljudi, ker se ni poteklo dovolj časa, da bi pozabili preteklost in se preobrazili.

Iz britanske filmske proizvodnje: prizor iz Eagle Lion filma «Cesar in Kleopatra»

ZA SVOBODNI TISK

NOVINARSTVO
V NOVI JAPONSKI

Trije največji listi, ki so po zavezniki zasedli spremeni svoje uredniške zbornice, uveljavljajo demokratska načela

Pred nekaj meseci so uredniki japonskega časnika «Nisi Nipon» na otoku Kjusiu, ki je bil nekaj časa uklenjen, zadrževali. «Vsi, ki smo tukaj zbrani, svestno izjavljamo, da je ustvaritev svobodnega tiska nujna potreba za uredništvu svobodne in demokratske Japonske in da mora biti tisk branitelj demokracije».

Ta izjava urednikov in vsega osebja velikega japonskega dnevnika «Nisi Nipon» je značilna manifestacija novih idej, ki so se uveljavile v uredništvu največjih japonskih listov po zavezniki zasedli. Splošno je prevladovalo mnenje, da je bilo potrebno računati z odgovornostjo vodilnega osebja v novinarski za duhovno pripravo napredne voje. Odgovornost za to so pripisovali vodilnemu kadru glavnih oseb v uredništvu. Ko bi te odstranili, naj bi preostale osebje ustanovilo svoje ustanove, ki bi skrbela za vodstvo listov.

«Svoboda tiska»

Na tej podlagi so izvedli v japonskem novinarstvu pravo revolucijo. Četudi je japonska ustava iz leta 1890 jamčila svobodo tiska «v okviru zakona», vendar japonski tisk ni bil nikdar svoboden. Časnik je vedno nadzorovala vlada, tako da so bili prvi, ki so padli pod vpliv vladske nadzorne politike, ker so se ga vojniki in vojni naklonjeni krogi posluževali za pripravo naroda na vojno. Ker so bili pod nadzorom državne cenzure, so postali časniki po letu 1931 eno izmed najnevarnejših orodij za vojno. Kljub strogi cenzuri so posamezni časniki vendar od časa do časa uspeli objaviti kakšen članek, ki je klical po spremembah. Med temi je treba predvsem omeniti list skupine Aaši, ki so jih vsak dan tiskali v Tokiju, Kobiju in Kokuiri; danes imajo ti listi nakladi, ki dosegajo tri in pol milijona izvodov na dan. V preteklosti so ti listi bili predstavniki demokratskih struj, toda prišli so jih, da so opustili ali vsaj zakrili svojo tendenco in se prilagodili «novim strujam» a tem, da so se uklonili zahtevam vladske politike v času, ko je vojna ključna prevzela vso oblast na Japonskem.

Meseca maja 1936 je eden izmed listov Društva za zunanjo politiko pisal: «Ko je prišlo 26. februarja 1936 do zdaj že dobro znanega spopada v Mandžuriji, je skupina časnikov napadla in zasedla politični list «Asahi Simbun» v Tokiju in ga držala nekaj časa v svojih rokah. Ta dogodek je označeval odločen preobrat v japonskem novinarstvu, ker je nacionalistična struja zavzemala vedno večjo vlogo v japonski politiki. Listi skupine Aaši so opustili svojo politiko ter brez posebnega navdušenja sodelovali pri izvajanju različnih vladnih nalog, ki so strmele za tem, da bi privlekle Japonsko v stanje vojne pripravljenosti.

Po zavezniki zasedbi so bili listi skupine Aaši prvi, ki so začeli izvajati čiščenje. Čisto so izvedli sami člani uredniškega osebja, ki so odstranili reakcionarne in militaristične činitele iz odgovornih mest. Vsi uredniki, med katerimi so bili tudi vsi glavni delničarji, ki jih ta nova organizacija novinarjev ni sprejela, so odstopili.

Sedanja politična usmerjenost listov skupine Aaši lahko označimo takole: izvedba načel, ki jih vsebuje pogodba Mirih vseh v Potsdamu.

IZ SLOVENIJE

Odkup žita, ki se je začel bolj pozno, ker krajevni ljudski odbori niso pravočasno sestavili obračunov za obvezno oddajo žita in ker niso dobili pravočasno akreditivnih čekovnih nakazil in nakazil za industrijsko blago, je dosegel po planu «ljudske pravice» precejšnjo količino žita, ki pa znašajo skupno komaj eno četrtino obveznih presežkov žita. V veliki meri so temu krivili ljudski odbori, drugi pa niso dovolj gibljivi in hitre zadržali. Odkupovanje žita se na tak način lahko zavleče do novembra, po čemur pa povzroča, da postajajo kmetje nezadovoljni, ker morajo dolgo čakati, preden pridejo do tako potrebnega denarja. Do zdaj so kmetje iz najbolj štiridih okrajev oddali skupno 1360 ton žita, iz ostalih krajev pa se ni zabilnih podatkov.

Prezidi Slovenskega narodnoosvobodilnega sveta je na predlog vlade Ljudske republike Slovenije izdal ukaz o določitvi gospodarstvenih podjetij republiškega značaja. Objavljamo nadaljevanje seznama teh podjetij: Kemica industrija;

186. Kemična tovarna Moste, Ljubljana; 187. Tovarna Kemniških izdelkov, Hrastnik, 188. Metana d. d. Celje, 189. Ljudviti Mar, tovarna lakov, Domžale, 190. Mediz-Zanki, Medvode, 191. Mediz-Zanki, Medvode, 192. Čub, tovarna zemeljskih barv, Dol pri Ljubljani, 193. Hrovat & Co, Ljubljana, 194. Zlati torog, Maribor, 195. Golob & Co, Ljubljana - Vic, 196. Dr. Böhme, Ljubljana - Moste, 197. Schimmel & Co, Celje, 198. Viljem Braus, Celje, 199. Pinus, Rače, 200. Akcija družba za kem. ind. Ljubljana, 201. Zebret & Co, tov. tehn. olja, Brif pri Kranju, 202. Dolinar, 203. Dekatran, Domžale, 204. Skrob - Schmol (tekstilna industrija), Maribor, 205. Tekstilna industrija, 206. Skofjalska predilnica, Skofja Loka, 207. Jugobruna, Kranj, 208. Kargma in drug, Celje, 209. Brumen in Thaler, Skofja Loka, 210. Metka, Celje, 211. Jugoslavija d. o. o., Maribor, 212. Rotek, Maribor, 213. Medie in Miklavc, Medvode, 214. Orizek in Thelme, Sv. Peter - Sav. dolina, 215. Platno d. o. o. (Siegel in drug), Ljubljana, 216. Skofja d. o. o., Ljubljana, 217. Tekstilind, Kranj, 218. Vial & Comp., Ljubljana, 219. Ehrlich & Comp., Ljubljana, 220. Tekstilna industrija d. o. o., Laško, 221. Vunatke, Majšperk, 222. Tekstilna, Kočevje, 223. Josip Pencs, Novo mesto, 224. Novotek (Josko Povh), Novo mesto, 225. Medie Ivan, Novo mesto, 226. Thoma & Comp., Maribor, 227. Mariborska tovarna svile, Maribor, 228. Atana, tekstilna tovarna d. o. o., Maribor, 229. Stora d. d. St. Vid, 230. Marlier Franc, Ljubljana, 231. Josip Kunc & Co, Ljubljana, 232. Zora, konfekcija, Maribor, 233. Josip Vidmar, Ljubljana, 234. Dragotin Hribar, Ljubljana, 235. Vido Josko, Radovljica, 236. E. hinc & V. g. n. l., Radovljica, 237. hinc & V. g. n. l., Lesce, 238. Celjske tovarne perila Oberbauer, Celje, 239. Cvetje Janec, Murska Sobota, 240. Ludič, Sitar, Murska Sobota, 241. Kraft Oto, Slov. Bistrica, 242. Hutter Henrik, konfekcija, Maribor, 243. Industrija platnen izdelkov d. d., Jarše, 244. Domžale, 245. S. d. o. o., Gornji Grad, 246. S. d. o. o., S. d. o. o., 247. Josip Albert, Zalec, 248. Jugofila, d. o. o., Mengeš, 249. Ant. Peter, Maribor, 248. Favorit, Maribor, 249. Seil d. d., Soča Loka, 250. Predilnica in tiskalnica d. d., Maribor, 251. Adolf Prhan, Kranj, 252. Ceton, d. o. o., Domžale, 253. Kranj, 254. Anton B. z. d. o. o., Hrbinik & Comp., d. o. o., Tacev - St. Vid, 256. Oriz & Mitrovič, Otiški vrh, 257. Slavoteka, Kočevje, 258. Jugoslovska, Kranj, 259. Cerkman Franc, «Lava» - Laško, 260. Peter Majdič, «Lava» - Laško, 261. Tovarna novarje, Polzela, 262. Iro, Kranj, 263. Iska, Kranj, 264. Ing. Viktor Savnik, Kranj, 265. Viktorija Savnik, Kranj, 266. Novak Františka, Radovljica, 267. Vrhunec Minka, Bled, 268. Univerzale, tovarna klubov, Domžale, 269. Zepke in Kovčič, Kranj, 270. Kranj, Ljubljana, 271. Konečnik, Domžale.

Slovenski knjižni zavod je izdal Krištofovo predelavo Jurčič-Levstikovega «Tugomera», prve slovenske tragedije; uvod h knjigi je napisal dr. France Kofler, režiserke opombe pa dr. Bratko Kreft.

Umrli so: Franc Prebil, železniški zvezničnik v pok., Avgust Oblak, železniški višji kontrolor, oba iz Ljubljane; Metka Vendermin, oba iz Ljubljane; Lesce; Simen Cuznar, gor. delovodja v pok. v Kranjski gori; Albin Geiser, rudniški paznik v Zagorju; Ivan Bulovec, trgovec in poselnik v Radovljici; Josip Benedik, gostilničar in posestnik v Strazišču.

V Grčiji zbirajo denarna sredstva za graditev spomenika britanskim, avstralskim in novozelandskim vojakom, ki so padli na grških tleh. Grška kinematografska zveza je sklenila, da bo prispevala v fond izkupiček predstav v enega dneva. Javne zbirke bodo v Atenah in Pireju 26. septembra.

Ameriško vojaško sodišče v Sanghajju je obsodilo na smrt nekoga japonskega častnika - zdravnika, obtoženega, da je vrtil grozotvorno nad ujetniki v nekem koncentracijskem taborišču.

Sovjetski turisti so zasadili rdečo zastavo na vrh, ki je visok več kot 6000 metrov in je znan kot najvišji v gorskem verigi Tian San v sovjetski republiki Kazakstan v osrednji Aziji. Poskus za dosego vrha se je posrečil po tretjem poskusu.

V raznih spopadih z oboroženimi milicijami na Siciliji so zajeli 30 banditov. Policijske sile so ušlele in zalele člane «Filipinke» tolpe, ki je bila znana po svojih zločinih in napadih na področju Nicotia.

V Veliki Britaniji so izdali rodarsko napravo, ki omogoča upotoliti osebo skoraj na pet km razdalje. Nekateri rodarski instrument, ki ga preučujejo v Veliki Britaniji, je namenjen orientaciji pilotov, s katerimi se bodo lahko izgubili drugim letalom, zemeljskim vojskarnam in celo nevarnim nevihtnim oblakom.

Madžarska vlada je izdala odlok, s katerim je odpravila vse plemiške naslove in stopnje; ti naslovi niso prepuščajo duhu nove demokracije.

GENERAL MORGAN
PRISOTOVAL SVEGANO-
STI ZA NOVOZELANDCI
V CASERTI

Caserta, 18. sept.

Včeraj je bila na vojakem poplavljenju v Caserti ob priliki odhoda druge novozelandske divizije iz Italije pomembna spomenična slovesnost, kateri sta prisostvovala divizijski general sir William Morgan, K.C., D.S.C., M.C., vrhovni zavezniki poveljnik na sredozemskem področju in podpoveljnik brigadni general L. C. Jaynes.

Pred svečano službo božjo je vrhovni zavezniki poveljnik poveljal 11 velika in zgodovinska čela in počastil spomin tistih, ki so dali svoje življenje in katerih ostanki počivajo v Italiji.

Tudi general Jaynes je v imenu odstopnega generala Leeja poveljal janaška dela tistih Novozelancev, ki so se nedavno borili na srečnem bojišču ob strani ameriških čet v odločitvi, ki so bili do celjen ameriški vojski. «Njihovo nunaštvo, njihovo odločnost in njihovo srčno moč — je dejal — ne bo ameriška vojska nikoli pozabila».

Temu je sledil enominutni molk. Nato je poveljnik glavnega stana 23. novozelandskega ekspedicijskega zbora brigadir S. M. Crump, C.M.A., C.B.E., D.S.S., izrekel spominske besede.

Potem ko so trobentači godbe glavnega stana ameriške vojske na sredozemskem področju odigrali «Last posts in «Revelles», so odmolili molitve in ob igranju himna «Valiant hearts» so položili vence. Svečanost so zaključili z igro britanske in ameriške himne.

LOUIS WILTON

Kilometrski kamen št. 27

Nato je nekoliko počakal in premislil, kaj bi bilo v tih okoličinah najboljšje storiti. Končno se je priprčil, da mora ko se je izločil dolgega potovanja in potrošil toliko časa in denarja, skušati najti vsaj povračilo na pravih stroških.

Potkal je na vrata na precej vzhodnem način, kot se je naučil v Egiptu. Komaj je poslednji udaril po vratih, so se že bliskovito odprla, pri tem ga je zgrabila morda roka in ga potegnila v notranjost, kjer je bilo skoraj popolnoma temno. Videi ni popolnoma nič, toda čutil je navzočnost nekega drugega.

«Kaj se dogaja? — je vprašal hruplav glas, ki je bil nedvomno porenjen.

Dana je takšen sprejem preseneč in prestrašil tako močno, da je bil nekaj trenutkov popolnoma zhegan in je porabil precej časa, da se je vsaj nekoliko znebil.

«Jaz sem — je končno zajecjal

Prvi bataljon
„London Irish rifles“
odšel iz Trsta

Pri bataljon «London Irish Rifles», ki je bil 16 mesecev v Julijški krajini kot edina zaupna angleško-ameriške uprave, je včeraj ob zvokih godbe zapustil Trst. Če, pred katerimi je korakala godba na pihala, so odšli iz vojašnice v ulici Rosetti in so po glavnih mestnih ulicah prišli na pošto. Med potjo jih je ljudstvo pozdravljalo.

Nastop čet, ki so se vrstile v vojašnici, je bil izreden. Edinice, ki bodo nadomestile odhajajoče, so se delno že nastanile v vojašnici in polno se prisostvovali odhodu bataljona.

Ko je bataljon korakal po ulici Carducci, je godba na pihala igrala «The Wearing of the Green», vzdolj poti do trga Svobode «The Minstrel Boys in ko se je bataljon bližal postaji, je godba zlagrala v podzvon melodijsko znane irske pesnika Thomasa Moora «When He Who Adores Thee has Left but the Name».

Novo brigado sestavljajo bataljon regimentov Essex in Worcester, shire kot tudi oddelki lahke pehote Oxford in Buckinghamshire.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjenih niti aretiranih.

Množica se je po oddaljiti od postojala Zaveznike vojske uprave ušmerila po Korzu, kjer so demonstranti skušali napraviti vrsto preko vse širne ceste. Tu jih je potem razglašala vojaška policija, ki jim je potnila do sv. Jakoba, kjer so nato razpršili še druge manjše skupine. Ni bilo niti ranjen